

v Kozlovicích dne 9. ledna 2024

orlica.cz

marsi, aneb Marcella Mrózek / marcela mrózek

nar. 16.8.1985

Kozlovice [220], [739 47]

Do rukou toho Pravého

spoluobyvatele území Česká republika

Písmenka ze srdce II aneb Otevřený dopis tomu Pravému

pro doplutí do těch Pravých rukou nebo aby bylo možné vůbec přijmout ... **STÍŽNOST/žádost**

Vážení a milí,

na počátku těchto písmenek se Vám nabízí 2 možnosti:

1. můžete je svobodně “vyhodit do koše”, neboť najdete důvod pro nesplnění Vašich podmínek pro jejich přijetí, přečtení či zabývání se jejich významem, ať už třeba ten, že dopis nebude mít elektronický podpis, nebude poslán datovou schránkou, nebude mít ani vlastnoruční podpis a poslán běžnou poštou (těch nedoručených, někým otevřených či “nepřevzatých” dopisů “do prázdna” bylo již spoustu...), či třeba takový, že nebude spadat do Vašich kompetencí, pravomocí nebo nesplňuje Vaši místní příslušnost, které jste rádi používali ...

Důvodů, proč to nečíst, se najde spousta.

Mám pocit, že od počátku naší cesty “**být člověkem**” si nás přehazujete jako horký brambor, a když máte možnost poslat to dál, oddechnete si. Vždyť přece ... jsem “jen” úředník, advokát, soudní vykonavatel, justiční stráž, policista, soudce, okresní státní zástupce, ministr, premiér, prezident ... Co já mohu dělat?

Můžeme se zabývat jen tím, co je běžné a zavedené, v rámci naší pracovní role, anebo ... můžeme jednat sami za sebe a přijmout vlastní zodpovědnost za veškerá rozhodnutí, která v životě učiníme. Uvědomme si, že všechna naše rozhodnutí a soudy, ať se týkají kohokoli, se stávají naší součástí.

2. rozhodneme se zainvestovat svůj čas ne do někoho či něčeho nového, ale hlavně “sám do sebe”, neboť ... jsme to my, kdo se nyní otevře a přijme do svého srdce či rozumu i jiný úhel pohledu, který může být prvopočátkem naší změny...

Takže ... ?

Svobodná volba, zda-li číst a něco pro to udělat, anebo ne, je čistě na Vás.

Svobodná volba člověka je základní zákon Vesmíru, a z mé strany bude vždy respektována, ať bude rozhodnutí jakékoliv.

Dne 26. listopadu 2021 jsem psala svůj první dopis adresován do rukou toho Pravého. Jeho znění najdete na webu <https://orlica.cz/aktualne>, v části “Aktuální listiny a informace ke stažení” (zcela dole), kde jsou ke stažení i ostatní písemnosti mnou odeslané a skrze mne napsané.

Nevěděla jsem tehdy, kdo tím Pravým je a s kým mohu v této věci komunikovat, a tak jsem hledala ty pravé dveře. V dobré víře jsem se obrátila na Ústavní soud ČR, v naději, že je tam ten Pravý, s kým mohu komunikovat, kdo mě navede, mi poradí, či ukáže cestu, jak správně postupovat, aby to bylo pro všechny zúčastněné v pořádku, a došlo tím k dostání závazkům a povinnostem ve vztahu role “osoby” versus “systém” v podobě jeho zá-konů, a také ke ctění přirozených práv člověka, základních kónů Vesmíru, a také – k závazkům vyplývajícím vůči mezinárodnímu právu, či ctění samotné Ústavy ČR a Listiny základních práv a svobod, nebo Soukromého práva v rámci Občanského zákoníku ...

Ve svém dosavadním životě, ve vztahu ke všemu a všem, jsem se pokoušela vždy vystupovat čestně, spravedlivě, upřímně, v pravdě. Naučili mě ctít své rodiče jen za to, že jsou, neboť nebýt nich – nebyla bych ani já, a také – být odvážná, laskavá, slušná a poctivá.

Zjistila jsem, že tento svět nebyl koncem roku 2021 doposud připraven na jiné smýšlení, o kterém se ve všech listinách týkajících se lidských práv píše, že na něj máme právo ... Obdobně jako právo brát se o vlastní štěstí, o štěstí vlastní rodiny, svou rodinu a blízké chránit, cítíme-li její ohrožení ...

V tomto postavení jsem se v roce 2021 ocitla, a proto mi přišla do života “cesta člověka”, kterou jsem doposud vůbec neznala, ale vnitřně jsem cítila, že je to ona, kterou se mám pro aktuální tady & teď vydat.

Z mé strany tady nikdy nešlo o “boj” se systémem či únik z něj. Vždy jsem dostávala svým závazkům, coby “občan”, jak nejlépe jsem jen uměla a dokázala.

Věřím, že způsob mého bytí a žití se dá ve Vašich záznamech snadno dohledat, tudíž víte ... Stejně tak – pokud byste mluvili s kýmkoliv, s kým jsem v životě jednala, a to na všech úrovních, i v rámci veškerých institucí, úřadů či bytostí samotných, zjistili byste, že jsem se všemi jednala vždy v úctě, ve slušnosti, se snahou o nalezení společného řešení...

S rukou na srdci mohu říci, že si stojím za vším, co jsem na své dosavadní cestě sdělila či učinila. Vždy jsem jednala, jak nejlépe jsem jen dovedla, na základě svého nejlepšího svědomí a dosaženého stupně vědomí. Pokoušela jsem se, a stále ještě i pokouším, být tím nejlepším, čím mohu být – inspirací pro druhé a jít druhým příkladem. Zda-li se mi to daří, nevím. Každý si to již nacítí dle svého.

Na webu <https://orlica.cz> najdete informaci o tom, kým jsem. Je tam popsána celá “naše” cesta od roku 2021. Tu dřívější si také jistě dokážete dohledat, když budete chtít.

Věřím, že digitální stopa bude znatelným důkazem.

Tím “naše” myslím nás všech, ačkoliv se veškeré “případy” týkaly mne, coby bytosti, ať už v roli “člověka” marcely, z RODu mrózek, či v roli “osoby” – dříve Marcely Sumegové, nyní po úřední změně jména “osoby” Marcelly Mrózek, a dále bytostí, které přišly na svět skrze mé tělo a pocházejí díky tomu z mé energie – dcerky sarah, ať už v roli “člověka” sarah, z RODu sumega, či v roli “osoby” Sarah Sumegové, a syna toma, ať už v roli “člověka” toma, z RODu sumega, či v roli “osoby” Toma Sumegy.

Na výše uvedeném webu <https://orlica.cz> najdete dále v sekci “Blog a rozhovory” a “Aktuálně” náš příběh a kroky, kterými jsme se na základě našeho citění a niterního vedení, vedli.

Aktuální stav je takový, že “osoba” Marcela Sumegová byla obviněna za mravní ohrožování výchovy dítěte s podmínkou, nyní je v jednání porušení podmínky za stejnou činnost a návrh na vzetí do vazby s ostrahou, či možná veřejně prospěšné práce, přizná-li svou vinu, a dále ... svěřeni dětí do péče otce a rozhodnutí o zákazu styku s možností 1 dopisu týdně mezi “matkou a jejími dětmi”.

Upřímně nevím, zda-li nějaké z těchto rozhodnutí bylo skutečně a v pravdě pravomocné.

K 20.7.2021 došlo k našemu prohlášení za svobodného suverénního živého člověka, na základě prohlášení, které Vám byly odeslány, dne 4.11.2022 došlo ke zrušení trvalého bydliště u osob Marcely, Sarah a Toma Sumegových, neměli by tedy již vystupovat jako subjekty práva pro mnoho dalších jednání, ke kterým docházelo. Poslední trvalé bydliště a místo působení těchto osob byl Myslík, 739 47 Palkovice, přesto na základě pouhých domněnek – již žádných důkazů – docházelo k pokusům o neustálé ztotožňování s někým, jehož role jsme již nezastupovali, a to na Halenkově, v okr. Vsetín.

Na počátku naší cesty – koncem roku 2021 a počátkem roku 2022 jsme se pokoušeli komunikovat se zástupci našeho “státu” a najít společné řešení přijatelné pro všechny. Komunikovali jsme tehdy s Ústavním soudem ČR, MŠMT, původní základní školou, Úřadem vlády ČR, kanceláří prezidenta republiky, zřizovatelem školy, předsedou školské rady, a dále s Ministerstvem zdravotnictví, Ministerstvem obrany, Ministerstvem vnitra, Ministerstvem spravedlnosti, Ministerstvem financí, Policejním prezidiem, Nejvyšším soudem ČR, Nejvyšším správním soudem ČR, Magistrátem Města Frýdek-Místek – oddělení přestupkové, oddělení sociálně-právní ochrany dětí, Okresním soudem ve Frýdku-Místku, Okresním státním zastupitelstvím ve Frýdku-Místku ... následně ještě i s oddělením sociálně-právní ochrany dětí ve Městě Vsetín, Okresním soudem ve Vsetíně, Okresním státním zastupitelstvím ve Vsetíně, Policií ČR – obvod Frýdek-Místek, Vsetín, Karolinka ... kriminální policií aj.

U všech jsme hledali radu, navedení, pokoušeli se dojít společného konsenzu. Se všemi jsme jednali v úctě, pravdě, spravedlivě ...

Bohužel nikdo z nás nebyl v té době připraven společný konsenz nalézt a k němu dojít. Je to zcela v pořádku, neboť se díky tomu událo spoustu jiných věcí a bylo to pro nás velikánské učení a bohaté nové poznání.

Hlavně i v tom, že můžeme být jiní, a existují i jiné způsoby fungování ve zdejší realitě.

Žádný z nich není lepší, či horší. Pro každého z nás je vhodné něco jiného a potom, co poznáme více úhlů pohledu a možností bytí, rozhodnutí, jak to chceme dál, by již mělo být skutečně jenom na nás a naše volba by měla být respektována na všech úrovních. Takto to alespoň vypadá ve světě a společnosti, které jsem součástí a je to svět, který chci po sobě zanechat.

Vím, že po celou dobu, co se mnou sdíleli svou cestu sárinka s tomíkem – u sárinky po dobu 11 let, u tomíka po dobu 9 let, ta má cesta a můj způsob fungování, ať byl jakýkoliv, s nimi souznělo. Veškerá větší životní rozhodnutí jsem vždy činila ve spolupráci s nimi, a to po důkladném objasnění celé situace.

Nevěřili jste mým slovům, když jsem v pravdě říkala, že byli schopni tuto skutečnost přijmout a pochopit. Za sebe vím a cítím – ano, byli. Ze srdce v to věřím, ale nechci nikoho přesvědčovat.

Domnívali jste se, že neměli jinou cestu a že by si vždy vybrali to, co já, neboť byli pod mým velikánským vlivem. Dle Vašeho mínění jsem je také vedla k zahálčivému způsobu života.

Než-li někoho odsoudíte, dejte si nejdříve šanci ho vůbec poznat a udělat si svůj úsudek, ale na základě více úhlů pohledu a nejen na základě “splněno/nesplněno”.

Není to jen o rozumu, a úkolech, které máme, ale i o našem citění, kterým bychom se měli v životě začít vést, neboť pouze ono zná tu pravou cestu ... je to náš niterní hlas, naše intuice.

Měla jsem to štěstí, že jsem před 5 lety začala opět naslouchat sama sobě a nechala se svou intuicí postupně vést.

Věřte, že spoustu “mých” rozhodnutí, bylo učiněno právě na základě ní, proto jsem působila pro svět kolem sebe tak nechápavě, nerozumně, někdy i bláznivě ...

Dokud si nedáte příležitost vstoupit na podobnou cestu a začít sami sobě naslouchat, rozumově to nejde pochopit. Jde to pouze cítit ... jen cítíte, že to máte učinit, že je to ta pravá cesta pro Vás, která je s Vámi v souladu a v niterním propojení ...

Touto formou mi přišel do života i § o “prohlášení za mrtvého”. Věděla jsem, že to není náhoda a po jeho přečtení jsem pochopila, že je to možný způsob řešení k dosažení společného konsenzu pro všechny zúčastněné – člověky i osoby.

Dne 20.1.2023 došlo ze strany Společenství Prohlášených Živých Člověků ze Slovenska, Čech a Moravy k “prohlášení za mrtvého” u rolí osob Marcely, Sarah a Toma Sumegových. O této věci by se údajně mělo na Okresním soudu ve Vsetíně jednat. Sice po roku odmlky ze strany “systému”, ale přece. Toto prohlášení bylo odesláno na adresu Okresního soudu ve Frýdku-

Místku, poněvadž to byla místní příslušnost místa, kde se uvedené role “osoby” nacházely naposledy jako “živé” – bylo to na základě jejich posledního trvalého bydliště. Důvodem “úmrtí osob” bylo v pravdě – naše prohlášení za svobodného suverénního živého člověka.

Pokud jsme nově vystupovali v roli “člověka”, čímž došlo ke změně našeho právního statusu vůči území Česká republika, uvedené role osob již nikdo nezastupoval a nemohli tedy již být.

Z naší moci Suverénů došlo dále dne 6.6.2023 k pravomocnému Rozhodnutí o zániku rolí dřívějších osob – Marcely, Sarah a Toma Sumegových, a to na základě předem odeslaných skutečností, k datu 20.1.2023.

Až po tomto termínu, tj. 20.1.2023, došlo k trestnímu obvinění osoby Marcely Sumegové, rozhodnutí o svěření do péče otce, zákazu styku, opětovnému obvinění aj.

“Osoba” Marcela Sumegová byla označena za osobu nespolupracující, antisystémovou, vedoucí zahálčivý život, která mravně ohrožovala své děti tím, že je neposílala do školy.

Upozorňuji, že tato osoba se ode dne našeho prohlášení za člověka nemohla jakýmkoliv způsobem bránit, neboť po 20.7.2021, kdy došlo k našemu prohlášení za člověka, jsme se všemi komunikovali už pouze a jen z pozice role “člověka”.

Řešení “prohlášení za mrtvého” těchto “osob” mi tedy přijde zcela logické, avšak uvědomuji si, že pro mnoho bytostí zcela šílené... ptám se však – proč? Dle informací z Magistrátu Města Frýdek-Místek vím, že se již vícekrát stalo (z jejich vlastních zkušeností), že byl někdo prohlášen za mrtvého a přitom byl po mnoho let zcela “živý a zdravý”.

Proč tedy v našem případě v pravdě nevyužít tuto možnost?

Z důvodu, že stávající “systém” nebyl doposud připraven na jednání s rolí “člověka” (to my nyní tvoříme to nové – propojení těchto 2 “světů”, které jsou součástí jednoho), byl dne 18.9.2023 vybudován most pro komunikaci se “systémem” za roli osoby Marcely Sumegové. Na základě dosažených informací došlo k sepsání Plné moci mezi Společenstvím Prohlášených Živých Člověků ze Slovenska, Čech a Moravy a Marcelou, z RODu mrózek, k zákonnému zastupování ve věci všech případů a právních jednání týkajících se účastníků řízení – dotčených “osob” Marcely, Sarah a Toma Sumegových, a dotčených “člověků” marcely, z RODu mrózek a sarah a toma, z RODu sumega. Odůvodněním této plné moci byl § 35, odst. (4) soudního správního řádu.

Dne 27. a 29.9.2023 došlo také k vůbec prvním nahlížením do spisu č. 0 P 15/2023 na Okresním soudu ve Vsetíně. Bylo to právě na základě výše uvedené Plné moci, kdy jsem mohla vystupovat coby “člověk” marcela, z RODu mrózek, jako pravomocný zástupce za zákonného zástupce Společenství Prohlášených Živých Člověků ze Slovenska, Čech a Moravy za Marcelu Sumegovou. Teprve v tento den jsem si mohla přečíst veškeré písemnosti a rozsudky týkající se role osoby Marcely Sumegové.

Od další návštěvy Okresního soudu ve Vsetíně, ať už z důvodu nahlížení do spisu či mé účasti na jednání u soudu dne 1.11.2023, jsem již pro účely vytvořeného mostu v komunikaci začala uvádět i cestovní pas na Marcelu Sumegovou, ovšem pokaždé v provázanosti na karty člověka, neboť se cítím být a jsem “člověkem”, nejen v rámci právního statusu, ale i coby živá bytost.

Z důvodu dehonestace dobrého jména dřívější “osoby” formou mediálních kauz, mnohých nezvaných úředních návštěv, a s cílem ukončení toho starého, a počátku nového, došlo k úřední změně jména “osoby” na Marcella Mrózek. Jedná se o návrat k rodnému jménu – symbol “znovuzrození” v obou světech, které se tímto sjednocují v jeden... **2 role = 1 bytost = ČLOVĚK.**

Ke změně jména došlo dne 24.11.2023 a od tohoto dne došlo za mne – marcelu mrózek – člověka, k znovu “oživení” zaniknuté role “osoby”, dříve pod názvem Marcela Sumegová, nově “Marcella Mrózek”, kterou budu využívat pro účely vytvořeného MOSTu a naší lepší komunikace.

Budete-li tomu nakloněni a bude-li to s Vámi v souladu, nabízím níže jistou možnost řešení ze stávající situace, tzv. společný konsenz, jehož cílem je narovnání 2 stran, které tvoří jednu.

O tomto narovnání mluvím také v rámci Povídání z Podpalubí ze dne 7.1.2024, které můžete zhlédnout na webu <https://orlica.cz/blog-rozhovory> nebo na kanále YT pod názvem @marsí2315, Povídání z Podpalubí – 7.1.2024.

Ve výše uvedeném videu najdete také můj postoj k celé vzniklé situaci.

Návrh řešení pro účely společného konsenzu:

- **prohlášení za mrtvého u role “osoby” Marcely Sumegové za období 20.1.2023 – 24.11.2023**, či k datu 3. nahlížení do spisu na OS Vsetín, kde byl již využit i cestovní pas.

Díky výše uvedenému dojde ke zrušení obvinění na osobu M. Sumegovou a dalším vydaným rozsudkům – jak svěření do péče otce, tak i vytvořeného zákazu styku rolí “matky s dětmi”.

V pravdě by mělo také dojít k “prohlášení za mrtvého” u rolí “osob” Sarah a Toma Sumegových, také ode dne 20.1.2023, jelikož se jednalo i o jejich pravomocné rozhodnutí, avšak nyní si již nedovolím za sárinku s tomíkem jakkoliv hovořit, neboť s nimi ode dne 15.9.2023 nejsem v žádném kontaktu, vyjma nově občasných dopisů, a neznám tedy jejich dnešní postoj.

Cítím, že by bylo správné se jich na to zeptat – zda-li chtějí nadále vystupovat v této realitě v roli “člověka” anebo v roli “osoby”. Obojí jsou v pořádku, tudíž mají právo si to zvolit sami.

Ačkoliv bydlím nově na chalupě v Kozlovicích u Frýdku-Místku, která je oproti naší bývalé chatičce na Halenkově veliká, a jedná se o prostředí v úzkém kontaktu s přírodou a milými sousedy, cítím, že to není to konečné pravé místo pro dlouhodobé společné bytí (v řádu let) se

sárinkou a tomíkem, kde by měli ten láskyplný domov se vším všudy, který si po tom všem zaslouží... včetně vlastních pokojů, klavíru a pejska coby spřízněné duše.

Budu velmi ráda, když tady se mnou budou sdílet období od čtvrtku do pondělí 1-2x v měsíci (minimálně) a jinak víkendy nebo kdykoliv jen budou chtít, ale jinak cítím, že mají být ještě stále i v úzkém kontaktu s jejich tatínkem, se kterým si budují nový vztah.

Do doby, než-li bude škola Orlica respektována v rámci systému České republiky nebo se nám povede najít to pravé propojení ve vztahu k ní – s nastavením individuálních podmínek pro některé žáky – a bude mít i svou hmotnou obdobu, ať už coby “jiná” třída v rámci nějaké stávající základní školy či zcela samostatná škola, budu ráda, když 1. stupeň sárinka s tomíkem, coby člověkové – i v rámci role “osoby” – odchodí na stávající základní škole v Třinci, kde jsou nyní vedeni. Chtěli by li přestoupit do alternativní Otevřené třídy v rámci téže školy, je to jejich volba.

Přiznám se, pro tomíka by bylo vhodnější být mezi staršími dětmi a ne být v 9 letech zařazen do skupiny 1.-2. třída, ale vše je tak, jak býti má, a zřejmě i toto je pro aktuální situaci to pravé.

Cítím také, že tomík bude šťastnější a spokojenější tady v Kozlovicích. Ve stávajícím prostředí nemá kamarády a sousedovic 8 letý syn je pro něj ten pravý parták. Víím, že si budou velmi blízcí, ale i toto je na rozhodnutí jak tomíka, tak i sárinky – kde, s kým, a jak často chtějí být.

Dejme jim šanci si to zvolit.

Dejme nám šanci – poznat něco nového a připustit, že se mohou věci dít i jinak.

Dejme šanci vzájemnému narovnání a sjednocení MOSTu, který je tady pro nás všechny.

Upřímně a ze srdce Vám za vše DĚKUJI.

Bylo a je to chvílemi velmi těžké období – ta zkouška odpoutání se od svých dětí a dětí od jejich maminky – je nesmírně těžká, zřejmě ta největší v mém dosavadním životě a věřím, že totéž platí i u sárinky s tomíkem, ale děkuji za ni.

Krůček po krůčku jdu dál a nadále se pokouším být tím nejlepším, čím mohu být ... inspirací pro druhé.

Závěrem ...

Cítím, že z mé strany by nemělo dojít k podání na soud ve věci jakéhokoli nesouhlasu, ať už ve vztahu na nesouhlas ohledně docházky dětí, svěřením do péče, zákazu styku aj., a to z pozice role “osoby”, se kterou můžete jednat. Přijde mi to jako boj – přetahování se o děti, a toto není v pořádku. Upřímně ... nic z toho se nemělo stát. Život má být o komunikaci, snaze o pochopení a vzájemném respektu, ne o boji, ukazování své fyzické síly a manipulaci.

Velmi ráda bych s Vámi komunikovala napřímo – jen sama za sebe. Upřímně, otevřeně a při pohledu z očí do očí u jednoho stolu. Kéžby už skončilo to skrývání se za čísla, funkce a role, za zavřené dveře, ke kterým nemá veřejnost přístup ... Vždyť to pravé, pravdivé a spravedlivé řešení, ten společný konsenz, můžeme nalézt jen v případě, kdy získáme jeden v druhého důvěru, naladíme se na sebe a vzájemně poznáme. Víím, že to není cílem této uspěchané doby, ale za mne je to jediný způsob, jak se zpět vrátit k přirozenosti, radosti a naplnění z toho, co dělám, včetně tvoření něčeho nového, krásného, které z toho plyne.

Uvědomuji si, že soukromá dohoda mezi mnou a otcem sárinky a tomíka – o tom, jak to chceme mít nastavené dál – je silnější než jakékoli rozhodnutí soudu, ale bohužel k ní otec dětí doposud nedozrál a možná ani v tomto životě nedozraje, což je zcela v pořádku. Každý jsme jinde.

Otec sárinky a tomíka je obrazem občana, které se tady snažila tato společnost vybudovat. Upřednostňuje rozhodnutí autorit – soudů, úřadů, policie aj. před vlastním cítěním a niterním rozhodnutím. Upřímně mi přiznal, že ze svojí pozice nemůže zákaz styku zrušit – to rozhodnutí musí přijít, dle jeho slov, ze strany soudu. Přesto si velmi přeje, aby se to co nejdříve vše urovnalo a mohla být sárinka s tomíkem i se mnou – což je v jejich nejlepším zájmu. Tento postoj sdílí i psycholog, ke kterému děti docházejí. Cítí velkou důležitost brzkého kontaktu sárinky a tomíka se mnou - jejich maminkou. Zákaz styku není v pořádku, ani v nejmenším, a ohrožuje je.

Více, než-li kdykoliv jindy, si uvědomuji, proč si mne a svého otce, vybrala sárinka s tomíkem za své rodiče. Právě pro ten kontrast světů a cest vedoucích k životnímu poznání.

Netuším, jaké bude jednou posláním sárinky s tomíkem, to vědí pouze oni, ale víím, že má svůj vyšší smysl a bude důležité pro nás všechny.

Dejte nám šanci se rozhodnout sami za sebe, jít svou vlastní cestou, v souladu s bytím ve zdejší společnosti. Tvoříme MOST, který propojil naše světy v jeden ... v lásce a harmonii. Cíl – spojení.

S úctou a láskou

marsí v.r.

Marcella Mrózek, ztotožnění se cestovním pasem č. 48609962

marcela mrózek, ztotožnění se kartičkou “živého člověka” č. 613160885 a AA111000001

[Č.j. spisů k “případu”: 0 P 304/2019 (OS Frýdek-Místek), 0 P 15/2023 (OS Vsetín), ZT 173/2023 (OSZ Vsetín), 3 T 55/2023 (OS Vsetín), KRPT-251057-3/TČ-2023-070221 (Policie Třinec) aj.]